

[J. Oskar Andersen.]

kongelige Teater ogsaa omfatter Skolerne. I sin Tid, da vi behandlede Loven om Dobbeltscenen, var det umuligt at faa dette ind i Loven; dengang kunde man kun opnaa at faa en Antydning af det i Betænkningen. Jeg betragter denne Tilføjelse som meget væsentlig, idet den understreger, at Det kongelige Teater ikke alene er en Kulturfaktor ved det, det udadtil opfører, men at det tillige er en Uddannelsesanstalt for dramatisk Kunst og dansk Talesprog. Derved, at dette er optaget i Loven, er der lagt en Pligt ogsaa paa Lederen af Teatret til at tage stærkt Hensyn til dette Omraade. Der er ofte nok fremkommet Klager over, at Det kongelige Teater i den Henseende i mindre Grad opfyldte sine Forpligtelser.

Endvidere har man stillet sig villig med Hensyn til et Ønske fra min Side om i Betænkningen at faa optaget de Udtryk, som man efter lang Forhandling i Teaterkommissionen blev enig om angaaende Teatrets Repertoirepligt samt angaaende Teaterchefens Kompetence. Det understreges stærkt, at Ansvar for Driften hviler fuldt ud paa Chefen, men dog saaledes, at han i Administrationen skal forhandle med de Personer, som, kan man sige, er den underordnede Ledelse — dog overordnede i en vis Forstand — for de enkelte Grene af Teatrets Virksomhed. Jeg har ikke just insisteret paa, at der kom det Udtryk ind, som staar i Kommissionsbetænkningen, at det skulde kaldes et Raad, men jeg mener, at ved Formuleringen i Betænkningen fremgaar det klart, at der maa ske en Forhandling med de Mænd, der er Tale om, og jeg tror, dette vil være til Held for Det kongelige Teaters Drift. Vi maa desuden se ud i Fremtiden, man kan ikke regne stadig at beholde den nuværende øverste Ledelse. Den paagældende Bestemmelse er da ogsaa i høj Grad vejledende for Fremtiden.

Jeg takker altsaa for, at ogsaa disse Ting er kommet med. Jeg mener, det har nogen Betydning med Hensyn til den Henvendelse, som blev omtalt af Socialdemokratiets Ordfører (Chr. Hansen), og som kom fra Ballettens Side til Udvalget, og hvorom det ganske rigtigt er sagt af Ordføreren, at Sagen er en Administrationssag. Derfor kunde man ikke tage reelt Hensyn til den i Udvalgsrådet og i Betænkningen. Men jeg mener dog, at der ved det, som jeg nu har omtalt, og som er kommet ind i Betænkningen og vil komme ind i Loven, er taget et vist Hensyn til Ballettens Ønsker, idet

det er ganske klart, at det dermed er understreget, at Balletten omfatter og i høj Grad skal lægge Vægt paa, hvad jeg vil kalde den Bournonvilleske Ballet. Det vil atter sige, at Balletten ikke ensidig skal fremstille disse moderne Ting, som stiller uhyre store fysiske Krav til Medlemmerne af Balletten; selvfølgelig medfører dette, som vi har set, at Balletten navnlig maa lægge Vægt paa de ganske unge, som er i fuld Kraft. Det bliver nu paabudt, at Balletten ogsaa skal omfatte de Værker, som er egentlig mimiske, og det er dermed givet, at den maa have til Raadighed ogsaa et Personale, som er i Stand til at fremstille Karakterskikkelser. Derfor tror jeg, at et væsentligt Punkt i Ballettens Henvendelse maa siges at være imødekommet, og idet Teaterchefen i Kommissionen er gaaet med til denne Ordning, forekommer det mig, at der paahviler ham en Pligt til paa dette Omraade i nogen Maade at imødekomme Ballettens Ønsker. Dertil kommer den anden Side af Sagen, Pensionsordningen. I Kommissionen behandlede vi jo Spørgsmaalet om at anvende eventuelt en Del af Overskuddet i Pensionskassen til Fordel for Teatret. Heraf kan man slutte, at Forholdet pekuniært for Pensionsfondens Vedkommende staar saadan, at man vil være i Stand til i nogen Grad at imødekomme de Ønsker, som er fremsat fra Ballettens Side med Hensyn til en Pensionsordning; der maa kunne tilvejebringes en Ordning, som ikke kommer til at ramme saa stramt, som den nuværende synes at have ramt i enkelte Tilfælde.

Med Hensyn til Ændringsforslaget fra Venstres Side vil jeg ligesom Socialdemokratiets Ordfører udtrykke min Forbavselse over, at de to Medlemmer af Partiet Venstre i Kommissionen ikke kom frem med dette Forslag — altsaa, at Københavns Kommune afstaar $\frac{1}{3}$ af sin Forlystelsesskat til Teatret. Der er blevet sagt, at der ikke var Mulighed for, at de kunde fremføre denne Tanke. Jeg maa sige, at jeg har en Mistanke om, at denne lyse Idé har man ikke haft, dengang vi forhandlede i Teaterkommissionen, for det er ganske givet — det ved jeg fra det Underudvalg i Kommissionen med Hensyn til Teatrets Ordning og med Hensyn til Repertoiret, hvor jeg havde Sæde —, at det er muligt at faa Sager henvist til ny Behandling, naar der fremsættes Ønske derom.

Jeg tvivler ikke om, at Kommissionens Formand vilde havde stillet sig saadan, hvis der virkelig var kommet saadanne Forslag frem. Ja, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ryster paa sit Hoved. Jeg maa sige, at jeg tror alligevel, at det havde